

kiatriske patienter, er, at der bliver anmeldt flere, at der er flere, der kommer ind under retssystemet.

Jeg ved, at man for 10 år siden på strafferettens område snakkede om, at det kunne være, at politi, anklagemyndighed og dommere faktisk havde noget medlidenhed med folk, der var psykisk syge. De syntes, det var synd, at det var så svært at komme i behandling, som man hele tiden kunne høre om i medierne, og derfor gav de dem en behandlingsdom, for så fik de dog noget behandling, i stedet for at aflevere dem eller henvise dem til det psykiatriske system, som man måske havde gjort tidligere.

En anden mulig forklaring kan være, at tolerancetærsklen er blevet meget lavere, at man i det psykiatriske system nu anmelder episoder med hærværk eller mild vold eller andet, som man tidligere slet ikke ville have drømt om at anmelde, og hvor man tidligere slet ikke havde ment, at det hørte hjemme i retssystemet.

Kl. 14.50

Det betyder jo, at så stiger antallet af retspsykiatriske patienter, uden at der reelt er tale om en stigning i antal lovovertrædelser. Det er meget vigtigt at få afdækket, hvad årsagerne egentlig er til den stigning, vi ser. Det er selvfølgelig også vigtigt at se på, hvad vi så kan gøre for at ændre på tingenes tilstand i forbindelse med de heldigvis ikke særlig mange, men ulykkelige situationer, hvor psykisk syge begår meget alvorlig kriminalitet, nogle gange endda slår folk ihjel, og hvor nogle føler, at det er meget svært at komme i behandling, hvor nogle pårørende jo bliver meget påvirkede af, at de gentagne gange har forsøgt at få deres psykisk syge pårørende i behandling, men at det ikke er lykkedes, og hvor de kan bare magtesløse se til, hvordan sygdommen udvikler sig, indtil den psykisk syge måske så en dag begår alvorlig kriminalitet på en anden.

Nogle var åbenbart så trængte, at de følte trang til at kaste nødråb ned til os. Det synes jeg er vigtigt, at vi også tager alvorligt og lytter til. Men jeg mener, det er lige så vigtigt, at vi ser på de mange episoder, hvor det ikke er den alvorlige kriminalitet, men som er mindre episoder, og hvor psykisk syge bliver straffet uforholdsmæssigt hårdt i forhold til folk, der ikke er psykisk syge.

Historien, jeg refererede tidligere under et spørgsmål, fra JydskeVestkysten om en skizofren, der havde klappet en ung pige bagi og altså blev dømt til 5 års tvangsindlæggelse, der så

heldigvis af Højesteret blev ændret til ambulans behandling, hvad der jo alligevel er en langt hårdere straf, end en ikkepsykisk syg ville have fået for den samme forseelse, synes jeg er en historie, som viser, at det er vigtigt, at vi ser på, hvad man kan gøre for at ændre de holdninger.

Godt nok skal vi prøve at sikre behandling til dem, der har behov for det, men vi skal altså ikke begynde at tvangsbehandle folk for noget, som vi slet ikke ville straffe andre for i samme omfang.

Så tror jeg også, det er vigtigt, at vi ser på, hvordan udviklingen i Danmark ser ud i forhold til andre lande. Vi kunne jo for ikke så længe siden høre om, hvordan udenlandske eksperter var kommet til Danmark og var blevet dybt rystede over, hvor meget vi bruger bæltefiksering i forhold til, hvad man ville gøre andre steder.

Vi ved, at der løbende er en debat om, hvor meget tvangsbehandling, tvangsmedicinering osv. der bliver brugt, men hvordan ser det egentlig ud i forhold til andre lande? Og kunne det måske hænge sammen med, at man har en lavere tolerancetærskel, eller at man bruger nogle helt forkerte midler, så der opstår situationer, hvor man får optrappet, i stedet for at man finder en måde at hjælpe de her mennesker på uden at optrappe konflikter, uden at det fører til enten tvangsbehandling eller til, at folk ryger ind under det retspsykiatriske system?

Der er meget, vi skal have undersøgt, og det er godt, at det kommer i gang nu. Men det er også vigtigt, når vi skal beslutte, hvad der så skal ske på området, at vi inddrager dem, det vedrører; at vi ikke kun lytter til psykiaterne og andre eksperter i systemet, men nok så meget også lytter til brugerne af systemet, lytter til dem, som det faktisk handler om, lytter til, hvad det er, de vurderer, der er behov for, hvor de mener, problemerne ligger, sådan at vi kan komme frem til nogle bedre løsninger.

Vi vil i hvert fald stille en række spørgsmål i udvalgene fremover, så vi kan få belyst det her område langt bedre, inden vi skal i gang med revisionen af psykiatriloven.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Der har flere gange i dagens debatter været givet en antydning af, at hvis folk bare tager deres medicin, så er de nok kriminalfri.

Det kunne godt forlede mig til at stille et spørgsmål til fru Line Barfod om, om det ikke også er vigtigt, at vi i denne her debat igen får